

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2013 în cauza penală în privința lui

Casian Ion Vasile, născut la 01 septembrie 1987, originar din s. Sculeni, r-nul Ungheni; domiciliat în mun. Chișinău, str. Hristo Botev 9/1 ap. 6;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 09.02.2012 - 17.04.2013 (prima instanță)*
- 2. 30.05.2013 – 17.06.2013 (instanța de apel)*
- 3. 29.10.2013 – 15.01.2014 (instanța de recurs ordinar);*

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 aprilie 2013, *Casian Ion Vasile* a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare;
- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

1.1. Cauza a fost examinată în procedura simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Casian Ion, la data de 19 ianuarie 2012, în jurul orelor 15-00, aflîndu-se în

incinta cafenelei "Gălbenuș" a FPC "Vijelios" SRL, situat pe str. Pușkin 22, mun. Chișinău, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism deosebit, însoțit de aplicarea violenței față de Buhaneț Andrian, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnul în regiunea toracelui și i-a mușcat urechea stângă, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.235 D, vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, din motivul blîndeței pedepsei numite inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie declarat culpabil de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 an închisoare,
- art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 4 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a luat în considerație caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite de inculpat și personalitatea acestuia, astfel fiindu-i numită o pedeapsă care nu va duce la corectarea și reeducarea ultimului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre prin care Casian Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 151 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal- la 1 (unu) an închisoare;
- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal- la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, eroare care necesită a fi corectată.

Avînd în vedere că inculpatul a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave și a unei infracțiuni grave, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, Colegiul penal a constatat că prin stabilirea unei pedepse în privința inculpatului,

cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, scopul pedepsei penale va fi atins însă prin stabilirea unui termen de probă mai mare de 1 an.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, fiind invocate ca temeiuri de declarare a recursului- pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, se solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel din motiv că hotărîrea instanței de apel este pripită și neîntemeiată deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Recurentul menționează faptul că instanța de apel, la pronunțarea deciziei, a ignorat faptul că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului iar prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse definitive de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, nu va fi atins scopul pedepsei penale.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat sunt invocate ca temeiuri pentru recurs- prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar conform pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul cînd- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, însă recurentul, cu toate că a specificat, în opinia sa, care sunt erorile de drept comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii contestate, însă aceste temeiuri nu sunt aplicabile în cauza dată.

Colegiul penal menționează că este întemeiată concluzia instanței de apel privind faptul că prima instanță, examinînd cauza în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, corect a constatat starea de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) și art. 151 alin. (1) Cod penal- *huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism*

sau obrăznicie deosebită și vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, în această parte decizia instanței de apel nefiind contestată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu individualizarea pedepsei numite inculpatului, considerînd că ultimului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal menționează că sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, incorect individualizînd pedeapsa numită acestuia.

Astfel, instanța de apel, conducîndu-se de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, a corectat eroarea dată și luînd în considerație gravitatea infracțiunii comise, motivul comiterii, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, just a stabilit inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de 4 ani închisoare.

La fel, instanța de apel, luînd în considerație prevederile art. 16 Cod penal, conform cărora, inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, în lipsa circumstanțelor agravante la cauză, ținînd cont și de faptul că conform procesului- verbal al ședinței de judecată din 17 iunie 2013 (f.d.159), partea vătămată Buhanet Adrian a menționat că nu are pretenții față de inculpat, solicitînd respingerea apelului procurorului, corect, în baza art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului pe un termen de probă de 2 ani, întemeiat concluzionînd că termenul de probă, un an de zile, stabilit inculpatului de prima instanță, nu va restabili echitatea socială, astfel, nu va fi atins scopul pedepsei penale.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din aceste considerente, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2013 în cauza penală în privința lui **Casian Ion Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

semnătura
Petru Ursache

semnătura
Ghenadie Nicolaev

semnătura
Constantin Alerguș